

РЕШЕНИЕ

№ 4263

гр. София, 22.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА

като разгледа докладваното от КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА
Административно наказателно дело № 20221110215642 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш (ЕФ) № 5419800/10.11.2021 г., издаден от СДВР срещу Р. И. П., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. С, ж.к. „Л“ № , вх. , ет. , ап. , с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДВП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 /сто/лева.

Срещу процесния ЕФ е подадена жалба, с която се моли за отмяна на електронния фиш, като се излагат доводи за допуснато нарушение на административнопроизводствените правила, незаконосъобразност на ЕФ, поради противоречие с материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят е редовно призован, явява се лично и с адв. А П, с представено пълномощно. В дадения ход по същество се иска отмяна на процесния ЕФ, като се навеждат доводи, че същият е неправилен и незаконосъобразен, както и съставен в нарушение на административните правила и материалния закон. Представени са писмени бележки.

Въззиваемата страна - редовно призована, не изпраща процесуален представител в съдебно заседание. Процесуалният представител на СДВР –

юрк. М Д - е депозирала писмени бележки, с които оспорват и молят подадената жалба срещу процесния ЕФ да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Молят да бъде постановено решение, с което да бъде потвърден процесния ЕФ като правилен и законосъобразен. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, като се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока от легитимирано да обжалва лице срещу годен за съдебен контрол по реда на ЗАНН акт, и пред надлежния съд.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства намира за установено следното:

На 10.11.2021 г. в 20:56 часа жалбоподателят Р. И. П. управлявал МПС - товарен автомобил - „ДЖИП ГРАНД ЧЕРОКИ 2.7 ЦРД“, с регистрационен номер , в гр. С, бул. „Александър Малинов“ до блок 491, с посока на движение от „Околовръстен път“ към ул. „Д-р Атанас Москов“. На посочения път било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение – 50 км/ч, доколкото мястото се намира в територията на населено място и се следва от законовата разпоредба за максималната позволена скорост в населено място, ако на самото място не е предвидено с пътен знак да бъде установена по-голяма или по-малка скорост като максимално допустима. При ограничение на скоростта до 50 км./ч., автомобилът е засечен да се движи с 76 км./ч., от която скорост е приспаднат 3 % толеранс в полза на водача и същата се зачита като 73 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство – ATCC CORDON M2, с № MD1192. За така установеното превишаване на скоростта е издаден електронен фиш на жалбоподателя, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДВП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, му е наложено наказание "глоба" в размер на 100,00 /сто/ лева.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация съвпадат по признаци.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в писмените доказателствени средства, намиращи се по преписката, както и от служебно изисканите от съда доказателства.

Доказателствената съвкупност е вътрешно непротиворечива относно подлежащите на доказване обстоятелства, поради което и *per argumentum a contrario* от разпоредбата на [чл. 305, ал. 3 от НПК](#), подробен неин анализ не се налага. Налице са надлежни доказателства за техническата изправност на техническото средство за контрол на скоростта, както и за вида му.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Законодателят е предвидил възможност нарушенията по ЗДвП да се санкционират както с наказателно постановление (НП), така и с „електронен фиш“, в предвидените за това случаи. Чрез издаването на ЕФ се осигурява бързина на процеса по установяване и налагане на наказанията. Видно от разпоредбата на чл. 189, ал. 2 ЗДвП – „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.“ Задължително условие за санкционирането с ЕФ е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство (АТСС), т. е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, с което се избягва субективният човешки фактор. В процеса по издаването на ЕФ не участват двете страни, които са характерни за първата фаза на административно-наказателното производство.

При разглеждане на дела по оспорени ЕФ районния съд е винаги инстанция по същество съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. От това следва, че трябва да провери законността, т.е. да провери, дали правилно е приложен материалният и процесуалният закон, независимо от основанията, посочени в жалбата по арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, във вр с чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощия – право и задължение, съдът служебно констатира, че електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а именно - данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението,

нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

От представените по делото писмени доказателства и доказателствени средства се установява също така, че оспорваният електронен фиш е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалния правила.

При издаването на процесния електронен фиш са спазени разпоредбите на чл.188, ал. 2 от ЗДвП и чл.189, ал.4 и сл. от ЗДвП. В него се съдържат данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, видът на техническото средство, с което е установено нарушението, както и съответния му номер, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Електронният фиш се издава по утвърден образец на министъра на вътрешните работи като процесният такъв съответства изцяло на този образец, за което свидетелства представената по делото Заповед № 8121 з-172/ 29.02.2016 год. на министъра на вътрешните работи, ведно с образец към нея. В законовата уредба, уреждаща законосъобразността на електронните фишове никъде не е упоменато като реквизит да се съдържа посочване на дата на издаване /арг. чл. 189, ал. 4 от ЗДвП /, поради което и възраженията, изложени от жалбоподателя в тази насока се явяват неоснователни. Въпреки това, датата на издаване на електронния фиш е посочена в представения списък за електронни фишове и снимковия материал. Видно от приложената разписка в административната преписка процесният фиш е връчен на санкционираното лице на 07.11.2022 г.

От приложените доказателства по безспорен начин се установява, че жалбоподателят е извършил административното нарушение, за което е издаден атакуваният електронен фиш. В същия правилно е описана фактическата обстановка, която се потвърждава от събраните писмени документи. Установено е, че на 10.11.2021 г., в 20:56 ч., в гр. София, по бул. „Александър Малинов“ до блок 491 с посока на движение от Околовръстен път към ул. „д-р Атанас Москов“ с ограничение на скоростта 50 км/ч. за населено място, с МПС „Джип Гранд Чероки“, с рег. № , след приспадна

толеранс от 3 км/ч, със скорост на движение от 73 км/ч, при разрешена такава от 50 км/ч в населено място или 23 км/ч над допустимата. Не може да се сподели твърдението на жалбоподателя, че е нарушена разпоредбата на чл. 16, ал. 5 от Наредба № 8121 з-532 от 12.05.2015 г. и не е приспадналата максимално допустимата грешка от измерването на скоростта за съответния тип АТСС. Видно от представите писмени доказателства по делото, а именно - снимка на заснетия лек автомобил, с който е извършено нарушението, отчетената скорост от автоматизираното техническо средство или система за наблюдение е 76 км/ч, като съгласно Протокол от проверка № З-С-ИСИС/12.02.2021 г. максимално допустимата грешка е 3 км/ч при скорост под 100 км/ч. В случая тази допустима грешка е взета предвид, като на нарушителя не му е наложено наказание за шофиране с превишение на скоростта от 26 км/ч, а за превишаване на скоростта над допустимата с 23 км/ч.

Нарушението е установено посредством автоматизираното техническо средство или система за наблюдение тип CORDON M2 № MD1192, заснемаща нарушения на ЗДвП. Към момента на нарушението автоматизираната система за наблюдение е била технически изправна, съгласно приложените по делото писмени доказателства, ведно с административната преписка - Протокол от проверка № З-С-ИСИС/12.02.2021 г., Преглед на вписан тип средство за измерване от БИМ, със срок на валидност до 13.06.2027 г., Решение за одобрение на типа на уреда за измерване от 13.06.2017 г., със срок на валидност 10 години и Протокол за използване на автоматизирано техническо средство.

Процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. Именно по тази причина в електронния фиш липсва посочване на конкретен издател или на неговата длъжност, тъй като операторът на системата за видеоконтрол няма това качество. Видът на АТСС е изчерпателно посочен и индивидуализиран в издадения ел. фиш. Съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП - „изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени

доказателствени средства в административнонаказателния процес“. В тази връзка, моля да кредитирате приложения снимков материал към процесния електронен фиш, като годно веществен доказателствено средство за установяване на нарушението.

В съответствие с чл. 165, ал. 2 т. 6 ЗДвП към датата на извършване на нарушението за контролните органи на МВР изрично е предвидено правото да извършват контрол по спазване на правилата за движението по пътищата и да установяват нарушенията на тези правила, като използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство и на основание чл. 165, ал. 3 ЗДвП условията и редът за използването на автоматизираните технически средства и системи за контрол на правилата за движение са определени с наредба на министъра на вътрешните работи № 8121 з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

За превишаване на разрешената максимална скорост в населено място от 21 до 30 км/ч. водачът на МПС се наказва с глоба в размер на 100 лв. Административният орган правилно е приложил разпоредбата на чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т.3 от ЗДвП, съгласно която на водача му е наложена глоба в размер на 100 лв. С оглед на горното, електронният фиш и в тази му част се явява законосъобразен и административното наказание е правилно индивидуализирано в законоустановения му размер.

Следва да се отбележи, че условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система без човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективния човешки фактор. В Параграф 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, т. 65 е законово пояснено какво точно представляват автоматизираните технически средства и системи. Те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или

временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес", тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. В този смисъл използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство. Същите установяват нарушенията по аналогичен със стационарните средства способ.

Доказано е авторството на деянието. Автомобилът е заснет с автоматизирано техническо средство за превишена скорост и снимката е приложена по делото, като върху нея са посочени датата и часът на нарушението. От тук следва и законосъобразността на атакувания електронен фиш и законосъобразността на ангажираната отговорност на жалбоподателя, тъй като фактът, че именно той е управлявал лекия автомобил на процесната дата, час и място, е безспорно установен на база приобщената справка за регистрация на автомобила и липсата на декларация с данни за лице, което е извършило нарушението.

Въз основа на установената фактическа обстановка, настоящият състав приема, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, а именно - да съобрази скоростта на движение с указаната в ЗДвП.. Изпълнителното деяние от състава на това нарушение е определено като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие.

От *субективна страна*, деянието е извършено при форма на вина пряк умишъл, тъй като нарушителят е съзнавал, че е налице ограничение на скоростта /общественоопасния характер на деянието/; съзнавал е общественотоопасните последици, а именно, че застрашава обществените отношения, свързани с безопасността на пътя, но е negliжирал настъпването на общественотоопасните последици, при пряката си цел да управлява МПС, с избрана от него самия скорост независимо от наличието на изрично ограничение.

Предвиденото административно наказание „глоба“ е наложено в

законоустановения размер, като за съда не съществува възможност да ревизира същия, като го измени /намали/, тъй като същият е фиксиран ясно.

Съдът приема, че нарушението не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. "нарушения на просто извършване" или "формални нарушения". Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗДП задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с безопасността по пътищата (особено актуална тема), както и превишението е значително – с 23 км/ч над разрешената скорост, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

При този изход на делото е основателна и претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР, съгласно изричното право, регламентирано в разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 вр. ал. 4 ЗАНН. С оглед невисоката фактическа и правна сложност на делото и разглеждането му в едно открито съдебно заседание, искането следва да бъде уважено в минималния размер, определен съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 80,00 /осемдесет/ лв. за представителството пред настоящата инстанция.

Предвид изложените аргументи, съдът намира, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН и чл. 63д, ал. 1 и 2 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш (ЕФ) № 5419800/10.11.2021 г., издаден от СДВР срещу Р. И. П., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. С, ж.к. „Л“ № вх. , ет. , ап. , с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДВП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 /сто/лева, като **ПРАВИЛЕН и ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.**

ОСЪЖДА Р. И. П., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на СДВР, сумата в размер на 80,00 /осемдесет/ лева, представляваща присъдено юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____